

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ
Palackého náměstí 375/4, 128 01 Praha 2

Praha 4. října 2021

Č. j.: MZDR 18445/2021-4/OES

MZDRX01HKRVC

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo zdravotnictví jako správní úřad příslušný podle § 80 odst. 1 písm. c) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 258/2000 Sb.“), **rozhodlo o odvolání ze dne 22. 3. 2021, pana [redacted], s trvalým pobytem [redacted], zastoupeného na základě plné moci ze dne 17. 3. 2021 JUDr. [redacted], advokátem a [redacted], ev. [redacted] (dále jen „účastník řízení“), proti rozhodnutí Krajské hygienické stanice Královéhradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové č.j. KSHSK 37960-65/2020/HV.HK/Ch, ze dne 20. 12. 2020, kterým bylo účastníku řízení nařízeno podrobit se protiepidemickým opatřením, takto:**

Podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se napadené rozhodnutí Krajské hygienické stanice Královéhradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové č.j. KSHSK 37960-65/2020/HV.HK/Ch, ze dne 20. 12. 2020,

r u š í

a věc se vrací k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal.

Odůvodnění:

Ministerstvu zdravotnictví (dále jen „ministerstvo“) bylo dne 29. 4. 2021 v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu Krajskou hygienickou stanicí Královéhradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové (dále jen „KHS“) předáno odvolání, které podal účastník řízení, zastoupený na základě plné moci ze dne 17. 3. 2021 [redacted] advokátem [redacted] (dále jen „zmocněnec“), proti rozhodnutí KHS č.j. KSHSK 37960-65/2020/HV.HK/Ch, ze dne 20. 12. 2020.

KHS zaslala napadené rozhodnutí účastníku řízení jako přílohu zprávy na elektronickou adresu (do e-mailové schránky „linzzy@seznam.cz“) dne 21. 12. 2020. Účastník řízení obdržení této zprávy nepotvrdil. Následně účastník řízení, zastoupený zmocněncem, podal odvolání proti rozhodnutí prostřednictvím datové schránky KHS dne 22. 3. 2021. Vzhledem

k tomu, že účastník řízení se s rozhodnutím, které mu nebylo doručeno do vlastních rukou, prokazatelně seznámil, činila lhůta pro jeho odvolání podle § 84 odst. 2 ve spojení s § 83 odst. 2 správního řádu 90 dnů. Ministerstvo na tomto místě konstatuje, že odvolání ze dne 22. 3. 2021 bylo podáno v souladu se správním řádem, tedy včas a osobou k tomu oprávněnou.

Ministerstvo ze spisového materiálu, který s odvoláním obdrželo od KHS, zjistilo následující skutečnosti rozhodné pro toto odvolací řízení:

Předložený spis KHS vedený pod sp. zn. S-KHSHK 37960/2020 obsahuje pouze rozhodnutí KHS č.j. KHSHK 37960-65/2020/HV.HK/Ch, ze dne 20. 12. 2020, s průvodní zprávou, a odvolání účastníka řízení s přílohami. KHS v uvedeném rozhodnutí v řízení podle § 67 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb. rozhodla tak, že účastníku řízení, který onemocněl ve smyslu § 2 odst. 5 zákona č. 258/2000 Sb. infekčním onemocněním COVID-19 způsobeném novým koronavirem s označením SARS-CoV-2, „se nařizuje podrobit se v době od okamžiku oznámení tohoto rozhodnutí do dne, kdy budou současně splněny podmínky:

- uplynutí minimálně 10 dnů ode dne odběru diagnostického vzorku, jehož vyšetření přítomnost viru SARS-CoV-2 prokázalo, a zároveň
- uplynutí minimálně 3 dnů po sobě jdoucích bez klinických příznaků (tj. teplota > 37,3 °C, suchý kašel, dušnost, zažívací obtíže apod.) před ukončením izolace, nelze-li klinické příznaky vysvětlit jinak,“

v rozhodnutí blíže popsáním protiepidemickým opatřením v rozsahu ustanovení § 64 písm. a) a d) zákona č. 258/2000 Sb., a to: 1. izolaci, 2. dodržovat základní hygienická pravidla a 3. sledovat svůj zdravotní stav.

Dále předmětné rozhodnutí vedle odůvodnění, v němž je mj. odkázáno na algoritmus vycházející z mimořádných opatření ministerstva č.j. MZDR 40828/2025-4/MIN/KAN a č.j. MZDR 40828/2025-5/MIN/KAN, ze dne 3. 11. 2020, obsahovalo poučení o odvolání ve smyslu ustanovení § 81 a násl. správního řádu, včetně toho, že podle § 67 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb. nemá odvolání proti tomuto rozhodnutí odkladný účinek.

Účastník řízení v části odvolání I. Vymezení věci uvedl, že předmětné rozhodnutí napadá v celém rozsahu.

Účastník řízení v části II. Lhůta pro podání odvolání popsal, že KHS ho telefonicky informovala dne 20. 12. 2020 o nařízení izolace, proti čemuž se ohradil a trval na tom, aby mu KHS doručila písemné vyhotovení napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem. KHS dne 21. 12. 2020 odeslala na e-mailovou adresu manželky účastníka řízení zprávu, jejíž přílohou bylo znění napadeného rozhodnutí, které si účastník řízení přečetl až dne 22. 12. 2020. Podle účastníka řízení je napadené rozhodnutí písemností, která se dle ust. § 72 odst. 1 ve spojení s ust. § 19 odst. 5 správního řádu doručuje do vlastních rukou adresáta; KHS při oznamování napadeného rozhodnutí nedbala ustanovení zákona, především ust. § 19 a § 20 správního řádu. Účastník řízení je přesvědčen, že v jeho případě činí lhůta pro odvolání 90 dnů ode dne prokazatelného seznámení s napadeným rozhodnutím, a to v souladu s ust. § 84 odst. 2 správního řádu ve spojení s ust. § 83 odst. 2 správního řádu. Účastník řízení je proto přesvědčen, že mu napadené rozhodnutí nebylo řádně oznámeno, a že podává toto odvolání v zákonné lhůtě.

Účastník řízení v části III. Nedostatečné zjištění skutkového stavu cituje ustanovení zákona č. 258/2000 Sb. a je přesvědčen, že infekčním onemocněním COVID-19 v dané době rozhodně neonemocněl; ostatně po celou dobu nařízené izolace byli on a jeho celá rodina v nařízené izolaci zcela zdraví. Účastník řízení je toho názoru, že KHS nezjistila skutkový

stav věci, o němž by nebyly důvodné pochybnosti, čímž porušila zásadu materiální pravdy dle ust. § 3 správního řádu.

Účastník řízení v dalších bodech odvolání poukazuje na nedostatečné zjištění skutkového stavu věci. Účastník řízení považuje za nepřípustné, aby tak zásadní skutečnost, tedy existence infekčního onemocnění, byla dovozována jen ze skutečnosti, že byl pozitivně testován testem RT-PCR, aniž by KHS zjistila a provedla další důkazy (prokazatelný rizikový styk s nakaženou osobou, příznaky onemocnění odvolatele, objektivní potvrzení výsledku provedeného testu s ohledem na případnou bezpříznakovou formu onemocnění). Tím spíše považuje účastník řízení za nepřípustné, aby s takovouto úvahou a nedostatečně zjištěným skutkovým stavem byly spojovány tak závažné následky, jaké napadené rozhodnutí ve sféře účastníka řízení mělo.

Dále účastník řízení obšírně zpochybňuje prokazatelnost výsledků RT-PCR testů. Výsledek testu RT-PCR sám o sobě dle jeho názoru nemůže vést k závěru, že účastník řízení onemocněl infekčním onemocněním (nebo jeví jeho příznaky), jak dovodila KHS. Tím spíše je účastník řízení přesvědčen, že KHS měla přistoupit k dalším krokům, aby náležitě zjistila skutkový stav, o němž nebudou důvodné pochybnosti. Podle účastníka řízení KHS je totiž povinna ke každé věci přistupovat individuálně a automatické nařizování protiepidemických opatření, včetně izolace, jen na základě pozitivního testu RT-PCR nemůže být odůvodnitelné, neboť neobstojí požadavku materiální pravdy. Účastník řízení je přesvědčen, že KHS mu byla oprávněna nařídít izolaci pouze tehdy, pokud by účastník řízení infekčním onemocněním prokazatelně přímo onemocněl (třeba i v bezpříznakové formě, viz definice infekčního onemocnění dle ust. § 2 odst. 6 zákona č. 258/2000 Sb.), nebo pokud by příznaky daného onemocnění jevil. Podle účastníka řízení nemůže obstát názor, že na základě pouhého pozitivního výsledku RT-PCR testu lze dle ust. § 64 zákona č. 258/2000 Sb. nařídít izolaci ve smyslu ust. § 2 odst. 6 zákona č. 258/2000 Sb., neboť takový skutkový stav v žádném případě neobstojí, neboť nebyl zjištěn tak, aby o něm nebyly důvodné pochyby. Účastník řízení závěrem uvedl, že se nařízeným opatřením bezesbytku podrobil, jejich nařízením, zejména předmětnou izolací, však byl zkrácen na svých právech. Nejenom, že nemohl vykonávat svou výdělečnou činnost, avšak především byl omezen na své svobodě pohybu a pobytu, včetně možnosti vykonávat rekreační sport, v mezích v dané době umožněných.

Účastník řízení v části IV. *Petit* navrhuje, aby odvolací správní orgán rozhodl tak, že se napadené rozhodnutí ruší a řízení se zastavuje.

Dne 7. 9. 2021 ministerstvo obdrželo podání označené jako „Žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu ust. § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů“. Účastník řízení v něm uvedl, že odvolací správní orgán, tj. ministerstvo, dosud o výše uvedeném odvolání nerozhodl, ani ho neinformoval o svém postupu. Účastník řízení požádal o nápravu nečinnosti ministerstva.

Ministerstvo jako odvolací orgán přezkoumalo na základě podaného odvolání soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a zároveň i správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání a dospělo k níže uvedeným závěrům:

Ministerstvo v první řadě konstatuje, že spis, který obdrželo od KHS, neobsahuje dostatečné podklady pro vydání napadeného rozhodnutí. Nelze z něho zjistit, na základě jakého vyšetření a z jakého dne KHS shledala, že účastník řízení onemocněl ve smyslu § 2 odst. 5 zákona č. 258/2000 Sb. infekčním onemocněním COVID-19. Jelikož není dohledatelné datum vyšetření účastníka řízení (odběru diagnostického vzorku), nelze ani dovodit,

od kterého dne plynula doba minimálně 10 dnů, po kterou byla účastníku řízení protiepidemická opatření uložena. Nebyla tak splněna náležitost, kladená na výrokovou část rozhodnutí (§ 68 odst. 2 správního řádu): „Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění (...)“. Nejsou splněny ani podmínky pro řádné odůvodnění rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu): „V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (...)“, neboť v odůvodnění není uveden žádný takový podklad.

S ohledem na shora uvedené vady ministerstvo napadené rozhodnutí zrušilo a věc vrací KHS k novému projednání. KHS doplní spis o potřebné podklady a uvede je v odůvodnění napadeného rozhodnutí, včetně úvah, kterými se řídila při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (resp. mimořádných opatření ministerstva), a vypořádá se s námitkami.

Tímto právním názorem ministerstva je KHS podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu vázána.

K námitkám účastníka řízení v odvolání ministerstvo uvádí:

Jak je uvedeno výše, ministerstvo se ztotožnilo s argumentem účastníka řízení, že napadené rozhodnutí mu nebylo doručeno v souladu se správním řádem, a odvolací lhůta tak činila 90 dnů.

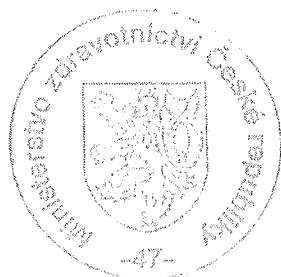
K námitce nedostatečného zjištění skutkového stavu ministerstvo uvádí, že ze spisové dokumentace nebylo možné zjistit informace o dni a způsobu odběru diagnostického vzorku, a proto je nezbytné spis o tyto podklady doplnit.

Ministerstvo nicméně nesouhlasí s tvrzeními účastníka řízení, že na základě pouhého pozitivního výsledku RT-PCR testu nelze dle ust. § 64 zákona č. 258/2000 Sb. nařídit izolaci ve smyslu ust. § 2 odst. 6 zákona č. 258/2000 Sb. Podle ministerstva není zapotřebí provádět v takových případech další klinické zkoumání, neboť pozitivní výsledek RT-PCR testu považuje za dostatečný důkaz o přítomnosti koronaviru SARS-CoV-2. Na fyzickou osobu, u níž byl koronavirus SARS-CoV-2 prokázán, je zapotřebí hledět jako na osobu, která onemocněla ve smyslu § 2 odst. 5 zákona č. 258/2000 Sb. onemocněním COVID-19, a bez zbytečného odkladu jí nařídit protiepidemická opatření podle § 64 zákona č. 258/2000 Sb. a příslušných mimořádných opatření ministerstva.

Na základě všech shora uvedených důvodů bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

MUDr. Pavla Svrčinová, Ph.D.
náměstkyně pro ochranu a podporu
veřejného zdraví a hlavní hygienička ČR